Predikan i Berga – Linköpings domkyrkopastorat, 2020 – årg 3

Vad längtar du efter?

Kanske en Midsommar som Du är van. Ofta det gamla gänget. Vanligen släkten. För att inte tala om matprogrammet; sill, potatis, jordgubbe.

Nu blev det kanske på ett annat sätt. Kanske inte sämre. Rentav bättre. Mer på djupet. Och nu krävs det tankemöda. Vad utmanade det invanda?

Vi var kanske inte så många, men samlades färre och gick mer på djupet i resonemangen.

Idag är det den helige Johannes Döparens dag. En person som verkligen utmanade det invanda. Tänk om han hade dykt upp idag, precis här och nu.

Hade han ens förstått vad ”social distansering” betyder och hur det ska tolkas. Det står att jätteskaror samlades när han undervisade. Han hade helt klart sprängt 50-gränsen, alltså max 50 personer kan, bör, får samlas.

Man kan undra om inte personer med vita rockar hade hoppat ut ur en liten buss och tagit hand om denne ”border-line” personlighet. Helt klart ett störande element.

Profeterna, Johannes Döparen leder fram mot Jesus, han som kommer på Faderns uppdrag. Kyrkan med hennes församlingar leder också fram mot Jesus. Vi kan också vara störande element, inte minst i den strukturella diakonin.

Han som sändes av Fadern till mänskligheten vill vara i vår mitt.

Kanske kan bristerna vi får leva med i de fysiska aspekterna öppna för en större andlig närvaro. Tystnad kan ge en miljö för musik, mörker bär ljus och tomhet öppnar en rymd. Tänk så förunderligt.

Vad längtar du efter?

Hur djupt vågar du ställa frågan?

Ja, vad ad längtar du efter?

Ska vi gå på djupen, och svaret kommer dröjande, kanske försiktigt, men med en oerhörd förtröstan. Och det kommer röster från många olika håll.

”**Jag längtar efter Jesus.”**